

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenként egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitott ára 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

A községek szociális feladatai.

Ki tagadná, hogy a községeknek szociális feladatai vannak. Kik vannak hivatva ebben vezérszerepre, irányító működésre? Az értelmiség. Társadalmi érintkezéssel indul meg a munka s a népek látnia kell, hogy javát akarjuk. Ha ott állunk munkába és becsületes munkánknak saját javára eredményét látja a nép, már meg nyertük annak bizalmát, irányíthatjuk anyagi boldogulását, de kezünkben a szellemi átalakulás lehetősége is.

Egy helyesen vezetett gazdakör a legbiztosabb intézmény a község népének tömörítése és ahol együttes munkálkodással vezethető, anyagi boldogulásra. És midőn egy község vezető emberei pap, jegyző, orvos, földesur, tanító ezt teszik, úgy kezünkbe került, kezünkbe van a község szellemi életének irányítása is.

Nyáron vasárnap délutánonként egyedül szórakozásra, beszélgetés, olvasás, tekézésre gyűlnek össze a tagok, de téli estéken naponként megtelik a helyiség.

A gazdakörben való érintkezés, társalgás által javul a népmódora, szaporodik tisztesség tudása, gyengül benne az alattomoság és furfang, helyet adva a nyíltság és őszinte szónak.

A gazdakör legalkalmasabb melegágya minden létesítendő intézmény, keréskülviendő reform elplántálásához.

A gazdakör, e célra szolgáló eszközeivel: könyvek, hírlapok, szabad előadások, leginkább terjesztheti a gazdasági ismereteket, melyek szükségesek, hogy a föld népe a maradiság súlyosztó terét elhagyva, az okszerű, belterjes gazdálkodást kedvelje meg és váltsa valóra az értékesítés olyan módzatával, mely őt a vidéki kereskedők körmei közül megmenti.

Kellő fölvilágosítás és magyarázás után könnyen életbe léptethető a községi állatbiztosítás, amely nagy károsodástól ment meg egyeseket és legtöbb évben a kör javára megtakarítással, jövedellemmel jár.

A gazdakör titkára vegye kezébe a felek tűz és jégbiztosítási ügyeit, ez által ezen védeke-

zési mód is általánosabb elterjedést nyer.

A gazdakör, hetenként két estét szánva az ifjuságnak, helyettesíti részben az ifjusági egyleteket, melyeket sok helyen tisztán a vezető emberek lefoglaltsága nem enged életre kelni, mivel a kitartó, buzgó vezetést nem biztosíthatja.

De a gazdakörben a szülők által is befolyhatunk a fiatalág sokszor rakoncátlan módora, viselkedése enyhítésére.

Talán legelőször kellett volna említenem a kör tagjai részére való beszerzéseket, mint gépek, takarmányneműek, műtrágya, szőlővédekezési szerek stb. Hogy ezek fogantatásával mily nagy megtakarításhoz jut a nép, tapasztalásból tudom.

Igy ismeri csekélységem a gazdakört, mely ily uton haladva, egy község életében jelentős szerephez jutott irányadólag működhetik.

De ha a község vezetésére hivatott minden tényező pap, jegyző, tanító, orvos, földesur, mind kiveszi részét a munkából, való-

T Á R C Z A.

Az utolsó Nyárádyak!

Nagy volt a tekintélye a Nyárády-familiának a vármegyénkben. Az igaz, hogy belőle is került ki minden valamire való hivatalos embere a megyének. A familia eszétől, az alispántól kezdve, le a familia poétájáig, az aljegyzőig, minden Nyárády a megye szolgálatában állott. Valamikor, labanczverő időkben a fringiót forgathatták úgy a kuruc Nyárádyak, miként az unokák most a pennájukat.

Igazi vérbeli urak voltak ezek a Nyárády ivadékok, mulatók, vidám férfiak, kik örökös dinom-dánomban éltek le az életüket. Az ambituson ősi Nyárády-kuriák három megye füstös képű cigányának adtak néha szállást és bizony-bizony a szomszéd vármegyék gavallér urainak is csak a Nyárádyokhoz kellett bekopogtatniok, ha néha-napján úgy Isten igazában ki akarták magukat vigadni.

Nagy is volt a népszerűsége a mulatók familiának. A megyénket már csak úgy hitták fönt a központban is, hogy: a Nyárádyok megyéje.

De hát a kuruczverő familia rá is

szolgált az elismerésre. Valóságos legendák kerengtek a Nyárádyak hivatalbéli pontosságáról, szigorú rendszeretéről. Virtust tudtak abból csinálni, hogy átdorbézolt éjszakák, hajnalba nyuló vigaszágok után rideg, merev arccal rendezték az aktáikat és intézzék a vármegye ügyes bajos dolgait. Ritka megye is volt a mienk, valamelyes restáncziát még fehér holló gyanánt sem lehetett fogni.

Hanem hát valahogyan változtak az idők. Mintha már az igazság istenasszonya kezében is másképp billenne a mérleg mint hajdanán... Az igazi tehetségek elzültennek, vagy tudja Isten, megbénítják őket.

A Nyárády-familia, mely gyökereit oly szilárdul bevágta a megyénk talajába, mintha pusztulna. A stréberek odatalokodnak mindenhová belefurakodnak még a közigazgatásba is.

Ott fenn a központban mintha elvesztették volna az emberek a tisztánlátásukat. Mindenfelé pity-poty emberek ülnek bele a hivatalokba.

A Nyárády-familiának már csak az emléke él még. Nem is igen beszélnek mifelénk már róluk. Talán fáj az embe-

reknek a halottakról emlékezni. . . .

Én nem ismertem senkit sem a Nyárádyak közül. Mondják, hogy a legfiatalabb hajtása a tekintélyes familiának Pesten jogászskodik. Ez az iván. De élmég Pál is. Ó, ez híres gavallér volt, az utolsó gavallér példány a familiából. Hanem hát ez meg elzüllött valamerre.

II.

— Látja nagyságos ur azt a fiatal embert?

— Igen. Hát aztán?

— Az, tetszik tudni, Nyárády Iván.

— A csudába! Az a kopott, ványadt alak? Maga téved Ferencz.

A Sas-kávéház főpincére tiltakozott.

— Nem nem nagyságos ur, ismerem, földim.

Tünődve néztem a köruton tova camogó, elárvult alak után. Hát ez volna a híres familia utolsó hajtása? Ez a sápadt, öreges arcú, beesett mellű, roskadozó járó gyerek? Ez a huszesztendő öreg ember? Bizony — bizony csenevész egy hajtás! . . .

Ferencz megrázta a gondolataimat.

— Ugy van nagyságos ur, — sokat

ban oly kép tárul elénk, hol megnyugtatólag látjuk egy községnek béke és megelégedettségben való fölvirágoztatását.

A nép lelki életét legjobban ismerő lelkészek a gazdakörben van alkalmuk, hogy a nemesnek, szépnek, jónak magvát mintegy észrevétlenül hintegesse, az illetlent, helytelent tapintattal irtsa, a felebaráti szeretetet lánggra lobbantassa, a bizalmat élessze és nevelve áldozatkészségre vigye. Es ilyen működésében mindig talál apostolokra a lelkész a gazdakör tagjai között, kik maguk és családjuk példájával hathatós segítségére lesznek a rossz szokások elnyomásában, közerköles rend emelésében, a népnek becsületben tradíciókban, nemzeti jellegében való megerősítésében.

Krónika.

A munkások jogaikért harcolnak. Ezt úgy csinálják, hogy meghívják egy gyűlésre egy néhány feleszü fratert. Azoknak maszlajos, örült ocsmány bojtogatását meghallgatják, beveszik és strájkba lépnek. Koplalnak, nem dolgoznak, terveket főznek, járnak, kelnek és végre: in vinus veritas . . . isznak. Kárt csinálnak másnak, kárt csinálnak maguknak és a végén egynek sem jut eszébe, hogy azt a pénzért profétáskodó népbolonditót alaposan eldögönyöznék. — Pedig hát az lenne a leghelyesebb.

Van Bareson egy öreg ember. A mostani strájkban szenvedélyesen résztvevő. Persze ő is hatalmasan a szívében viseli a szegény munkásnak (aki 3 és fél pengőt keres naponként) az érdekét. Az öreg urnak arra azonban ninesen elég mersze, hogy nyiltan, bátran szerepeljen, üzze a népbolonditást, hanem szépen elrejtve, titkosan. Olyan sugó féle szerepet választott magának.

Éjszakázik a szerencsétlen . . . Egyre iszik és hozzá koplal. Aztán kölesönökből él. Nekem is tartozik már sokkal, hanem én nem bánom. Hiszen úgy sem viszi sokáig. . . .

— Szegény nyomorult!

— A mult héten itt volt, kérem nálunk. Reggel botorkált csak haza. Sokat ivott és odáig volt szegény. Ahogy kilépett tőlünk az utcára, valami bolond nótát kezdett dünnyögni. Ó, alig is lehetett hallani a nótázását a szerencsétlennek, hiszen már hangja sincs. De egy rendőr meghallotta. Új rendőr volt, kérem, én még addig nem láttam erre. Éppen ki akartam menni, hogy megkérjem, ne bántsa a szegényt, de nem tudtam mozdulni. Mintha lekötöttek volna egy álló helyembe. Csak álltam és kibámultam. . . . De hát furcsa is volt!

— Na, na! Mi? — kérdeztem türelmetlenül, Ferencz megállt, mintha tanakodnék, hogy vajjon folytassa-e tovább.

— Bolond dolog. Ha nem én látom, el se hittem volna. Iván ur, már mint ez

Hát emlékezzék az öreg uracska egy iparos mulatságra. Ott egy színi előadásban 6 volt a sugó. A játék közepén egyszerre nagy zürzavar állt be. Lekellett eresztetni a függőnyt. . . . Rövid idő múlva felhúzzák ám a függőnyt. A színpadon áll a sugó! Szégyenszemre bevallja a publikumnak, hogy e nagy kudarc a szereplőket nem érinti. Osupán csak ötet. Mivelhogy ő — a sugó — (errare humanum est) két lapot fordított ergo badarságot sugott és szégyenbe hozta a szereplőket, lekeltet eresztetni a függőnyt.

Nézzon csak jól bele könyvébe az öreg uracska. Aligha megint kettőt nem fordított. De jól vigyázzon! Mert, hogy egyszer duplán fordított és rosszul sugott, hát csak kiröhögtek, de most aligha ez lesz a vége! Majd teszünk róla!

Fentieket a jövőre való tekintettel mondtuk el. Mivelhogy a strájk hála az Égnek véget ért. Miután nem a kényszernek volt a strájkja, hanem izgatásnak kifolyása egyrészt, másrésztől ügyetlen bánásmódnak következménye: nem is kísért a szöveleménynek jó akarata.

Dicséret illeti azonban azokat kik a békés kiegyenlítést megteremtették. Ezek között első sorban Sárközy György Kohárits Ferencz főbírókat és Silberstein Sándort.

H I R E K.

— Ujjabb áttérés. Lapunk mult számában már említett ujjabb áttérési ünnepély részletesebb leírását, - mely késő érkezése miatt lapunk e hó másodikán megjelent számából sajnálatunkra kimaradt, most itt közöljük: A bacsai ág. hitv. ev. iskolában f. h. 25-én ujjabb áttérési ünnepély folyt le, mely alkalommal az illetékes anyagyülekezetbeli lelkész az átvételi beszédet magyar nyelven tartotta, kiemelve a méltatlan támadásokat, melyek a mozgalommal kapcsolatban személyt is érték, figyelmezteti az áttérőket hogy legyenek ők is elkészülve s — csak ha elég erőseknek érzik magukat fel tett szándékaikban, akkor tegyék meg

a sápadt, fiatal ember aki az imént erment, odaborult a rendőr nyakába. Az meg vissza ölelte. Nekem az egész olyan furcsának tetszett!

— Talán mind a ketten részegek voltak.

— De hogy! A rendőr, tetszik tudni, Pál ur volt. Az a hires gavallér. Az alispánnak a fia

— És persze ráismert a unokaöccsére. . . .

— Ugy látszik. Valamit beszéltek aztán. A rendőrnek, már mint Pál urnak az arcán egy köny pergett le lassan. Jól láttam. Megfogta az unokaöccse kezét és szomorúan, hosszasan nézett a szemébe. Iván ur végül lesütötte a fejét és hallgatott. Mint egy bűnös, úgy állott ott. Pál ur pedig felsóhajtott és aztán rámutatott a mellére, arra a réztáblára, melyen a száma volt. Talán azt mondta ezzel:

— Látod, idejutottam! . . .

Az a szegény fiu motyogott valamit. Olyan keserves volt nézni, nagyságos ur, hogyan szepegett. Én úgy megsajnáltam.

a fontos lépést. Utalással ezen apostoli intésre „a ki a szeretetben megmarad, az Istenben marad meg és az Isten abban“ különösen a szeretetet kötötte az áttérők és áttértek szívére s bátorításul a másik apostoli intéssel erősítette a híveket: „a mi Istentől született, meggyőzi a világot!“. Azután következett az áttérésre jelentkezők ünnepélyes átvétele, melynek megtörténte után a jelenlevő áttért, több más hívővel együtt, Löw Fülöp locsmánci lelkész német nyelvű agendázása mellett, urvacsorával élt. A délutáni istentisztelet ugyancsak Löw Fülöp locsmánci lelkész tartotta, mely után két másik áttérő is személyesen jelentkezett s bizonyítványukat átadván, egyszerre anyakönyvezéssel vétetett fel.

Az Isteni tisztelet után Löw Fülöp mint az egyház kerületi gyámintézet elnöke, személyesen kívánván meggyőződni a leánygyülekezet anyagi ügyeinek állásáról a kieszközlendő segélyek iránt is tájékozódni akarván a hívekkel értekezletet tartott, melynek folyamán az építendő esetleg vásárlandó imaház és iskola képezte a megbeszélés tárgyát.

A ker. gyámintézeti elnök meggyőződéven a mozgalom komoly voltáról s annak indító okáról is magának helyes képet szerezvén kijelentette, hogy az egyházkerület figyelmét az áttértek hathatós lelki gondozatának lehetővé tételére fel fogja hívnia.

— Sztrájkok vidékünkön. A munkások és aratók sztrájkja, mely leginkább a Dunántulban mutatkozott nagy mértékben, vidékünket, közte Bácsot is érintette. Megemlékeztünk ugyanis már lapunk mult számában a babócsai és homok sztr. Györgyi aratók sztrájkjáról, azóta a környékbeli pusztákon is kezdtek lázongani az aratók, Bareson pedig a leszámítoló bank munkásai s Belcsán az aratók és cselédek. E két utóbbi hely sztrájkolói végett e hó 5 én két század katonaság jött le Bácsra Budapestről, de hála az Égnek, beavatkozásukra nem volt szükség, mert a munkaadók és munkások között békés meg egyezés jött létre. Ez alkalommal megemlégtünk még itt, hogy lapunk legutóbbi szá-

De Pál ur arcán egyszerre megkeményültek a vonások, a szemében valami hideg, kegyetlen láng gyult ki s durván ragadta meg az Iván ur karját. Igen, megragadta és eltaszította magától. Aztán ércesen esengett meg a hangja, amint rádörgött Iván urra:

— Most pedig takarodj haza! Egy-kettő. Ha még egyszer a utcán éjszaka tallálalak részegen, bekísérlek! Érted? Nincs kivétel! Egy-kettő!

Iván ur egészen összezsugorodott és alattomosan, sunyin támolygott végig a falak mellett. Pál ur elkísérte a sarokig. Még ott is utána kiáltott a szerencsétlennek, hogy csendesen viselkedjék. Aztán visszaindult. Ugy bánt az unokaöccsével, mintha idegen volna.

Hanem, ahogy visszajött, megint megváltozott Pál ur. Lassan, roskadozva, lépkedett, mintha nagy, szöges csizmái mázsányi súlyjal nehezédnének a lábára s ott, a tulsó oldalon neki támaszkodott, a hirdetési oszlopnak. Az arca olyan szomorú, levert volt s a fejét nekifektette a

mában a babócsai urodalom aratói sztrájkja oka leírására Koharits Ferencz járásunk t. b. főszolgabírája a következő levéllel válaszol:

Tisztelt Szerkesztő ur!

Sziveskedjék becses lapjában következő soraimat közzétenni: Gróf Somssich Béla babócsai birtokos aratói bérmozgalomának nem az volt oka, hogy az urodalom elvállalt kötelezettségének nem tett volna eleget, hogy kenyerét a munkás nem kapta volna meg, hanem a nagy mérvben dőlt gabona miatt kért az arató javítást, mit gróf Somssich Béla, méltányolva a részben jogos kívánságot, meg is adott. Ezt én, mind ki a bérmozgalomnál mint hatósági közeg voltam jelen, jelentem ki,

tisztelettel
Koharits Ferencz
t. b. főszolgabíró

— **Utczáink kikövezése.** Számtalanszor kértük már a községi elöljáróságot, hogy az utcát, ha csak egy piciny ég is, világítsa ki: Gyujtassa fel alámpákat. Nem hisszük, hogy ennek kifolyása lenne az a tény, hogy utcánkat világosság helyett tele rakták embermagasságu téglákkal, amelyeknek a sétáló közönség bácsi részére még akkor is neki megy, ha nem akar is és betört orral, élénken látja megvilágítva a helyzetet. No de ennek is meg van az előnye, járdánk kövezése sokáig nem késhet. Legfeljebb még csak ezer orr törik be addig — amit a kövezés megérdemel.

— **Esküvő.** Lengyel Benő, volt bácsi, jelenleg pozsonyi posta és távirdatiszt, e hó 10-én esküszik örök hűséget Barson Fuchs Mariska kisasszonynak a róm. kath. templomban.

— **A bárosi atléták Somogy-tarnócán.** A Barson időzött cirkus atlétái bizonyos diferenciák miatt nem fejezték be hirdetett versenyüket. Szerdán azaz 5-én kirándultak Somogy-Tarnócára, a hol Gróf Széchenyi Ferencz udvarában döntöttek el a matschot.

Az első küzdők **Rudolf Vilmos** Románia és Lengyelország győztese és **Ambrus Béla** fiatal kezdő voltak, 9 perc

hideg oszlopnak. Sokáig nézett így mereven maga elé s végül jól láttam, a szeméből egy könny omlott ki, mely lassan pergett végig a mellén levő réztábla számzott, sárga lapján. . .

Ferencz elhallgatott itt és kérdő tekintettel, várakozóan nézett rám. Nem értette egészen Nyárády Pál viselkedését és mintha magyarázatot várt volna tőlem.

— Vajjon utoljára mért volt olyan kegyetlen az Iván urhoz? — kérdezte aztán elgondolkozva.

Ezen tündöttem én is és aztán elvontak előttem a Nyárádyak komor, rideg, legendás alakjai, amint átdorbézolt éjszák után rendezik aktáikat és ime magam előtt láttam a Nyárády-familia hagyományos kötelesség-érzetének szomorú, gyászos — utolsó legendáját.

Pakots József.

alatt Rudolfi lett a győztes Ambrus szép jelét adta ügyességének. Ha így halad, szép nevet vihat ki magának.

A második pár **Nagy Károly** Vilmos Koppenhágai világbajnok és **Kralit István** bécsi bajnok mérték össze erejüket. Győztes lett Nagy 8 perc alatt. Meglehető szépek voltak Kralit mozdulatai. Gyönyörű technikával dolgozott, valódi salon birkózó.

A harmadik szám elé méltán érdeklődéssel fordult mindenki. A két győztes Nagy és Rudolfi küzdöttek egymással. Barson kettőjük között eldöntetlen maradt a verseny s a jelenvolt szemlélőknek valóban élvezetes versenylátásban volt részük.

A két kitűnő birkózó teljes 44 percig küzdött s a verseny Nagy győzelmével végződött. Az élvezetes versenyen jelen voltak Gróf Széchenyi Ferencz, gróf Széchenyi Ferenczné, gróf Széchenyi Rezső és neje, Somssich gróf és neje és Széchenyi Rudi, az urodalmi tisztikar s az egész közönség. Ez alkalommal is tanu jelét adta környékünk nemes szívé grófi Családja áldozatkészségének és jóságának. Az atlétákat elhalmozták kitüntetésekkel, a kik előtt feledhetetlenek lesznek a tarnócai napok.

A birkózók, ezuton mondanak a nemes szívé gróf Széchenyi családnak hálás köszönetet, az irántuk tanusított jó indulatért.

— **Tombola-estély.** A Bácsi Iparosok Olvasóköre által e hó másodikára tervezett tombola estély — mely közbejött akadályok miatt elmaradt f. hó 9-én fog megtartatni. Estély kezdete 9 órakor. Beléptidij nincs.

Az utoca öntözésről már sok szó esett. Mert az öntözés daczára állandóan nagy a por. Nem hisszük, hogy ennek a kocsis lenne az oka, már t. i. az a kocsis aki az öntözést végzi, de azért tény, hogy a régít utnak menesztették és elfoglalta a helyét a még régibb: Gábor. De már aztán az is tény, hogyha ez öntözni kezd, az ég sem marad hátrább, és alaposan megereszti csapjait. Szóval esni kezd. Ennek kifolyása aligha az nem lesz, hogy nimbuszából a Bikarét veszíteni fog. Mivelhogy ezentul nemesak akkor esik az eső, ha a Bikarétet kaszálják, hanem akkor is, ha a Gábor öntöz.

— **Toborzó.** Minden igaz embert minden jó embert szeretettel hívunk, lépjen be a tüdő betegek megmentése ligájába. Tagságdíj: évi négy és két korona. A ki belépni akar, írja meg azt a József kir herczeg szanatorium egyesületnek Budapest királyi bérház. Kérjen alapszabályt hadd lássa, milyen Istennek tett sző dologról van szó.

— **Az Anjouk kora.** A magyar lovagkor, a melynek époszát későn, de színét nem veszve Arany János írta meg a Toldi szerelmébe, az Anjouk lilomos lovagvirága, czimeres zászló lobognak Magyarországon a XIV. században. E zászló árnyékában hatalmas dolgok történeket, az ország Európai első nagyhatalmává lesz, kifelé hódít, karja elér Lengyel ország határáig és Nápolyig, megeresztette a cseh trónt, ide haza kialakult a rendi alkotmány, felépült az új királyi székhely a Vértes olaszos vidékén, a gyö-

nyörű Visegrád s aztán egy fuvalat — özvegy királynénkra marad az ország s mint Magyarországon a ragyogó korszakok után mindig, mert a nagyság nem jegezesedett meg intézményekben, hanem személyhez fűződött, — egy halállal meghalt az ország nagysága is

Nagy Lajos után egy szomorú kor következett, Zsigmond kora, a mikor kifelé még meg volt a Lajos szerzte régi tekintélye a magyar királynak, de bent nyomor, gyász, szegénység sorvasztotta a nemzetet, a melyet nem lehetett eltitkolni sárkány rendek alapításával és azzal az ünnepélyességgel, a melylyel Zsigmond fogadták a konstanzi zsinaton. Nem feledtette el az ország sülyedését a római királyi korona sem, a mely Zsigmond fejét érintette.

A fény és gyásznak e korszakait tárgyalja a Nagy Képes Világtörténetnek füzetekben most folyó VI. kötete, a melyet a kiváló tudós, dr. Csuday Jenő írt. E kötet most megjelent 224—225. füzet foglalkoznak éppen Nagy Lajos és Zsigmond uralmával.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár. Egy egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbőr-kötésben 16 korona; füzetenkint is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján, havi részletfizetésre is.

Közgazdaság.

A „Hermes“ Magyar Általános Váltóváltó Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzpiacról,

Budapest, 1905. július 6-án

A budapesti tőzsde a lefolyt hét elején azon hír folytán, hogy báró Fejérváry miniszterelnök az ellenzéki koalícióval tárgyalásokat folytatni készül, megszilárdult, és ezen szilárdság alig szenvedett csorbát akkor, a midőn a megegyezési tárgyalások eredménytelenek maradtak. Bizonyosságul szolgál ez annak, hogy a tőzsde a magyar politikai válság egyes kedvezőtlen mozzanataival már nem is vet számot, és megerősíti a mérvadó köröknek általunk már ismételt említett azon véleményét hogy a politikai helyzet tisztulásával az értékpapír piacnak élénk fellendülése várható.

Az internacionális értékek közül legélénkebb volt a forgalom magyar hitel és osztrák államvasut részvényekben melyek számottevő árfolyamemelkedést értek el és nagy tételekben vásároltattak Magyar kereskedelmi r. t. részvények, melyek kb. 50 koronányi árfolyásban részesültek. Ez utóbbi részvény iránti érdeklődés arra vezetendő vissza, hogy mint hírlik a Magyar kereskedelmi részvénytársaság Herczog M. L. és Tsa. budapesti nagykereskedő cég mecedoniai üzletét átvenni szándékozik.

A befektetési értékek piacán csendes volt az irányzat, és még ama csekély visszaözlés is, mely a külföld részéről a múlt héten észlelhető volt, csaknem teljesen megszűnt.

Az Erzsébet Sanatorium sorsjegyek a július 1-i húzás után árban gyengültek ellenben a több kisebb sorsjegyek iránt, különösen Bécs részéről, ismét nagyobb érdeklődés kezd mutatkozni

A pénzpiacra a gazda-közönség részéről nyilvánuló szükséglettel összefüggésben némi szilárdulás állatt be, és a váltóbenyújtások az összes bankoknál nagyobb arányokat öntöttek.

Bolti állványok

teljesen jókarban levők,
jutányos áron eladatnak.
Bővebb megtudható e lap
kiadóhivatalban.

Makulatur papiros

kapható

a kiadóhivatalban.

Fényképezkedvelők figyelmébe!

Szülők

gyermeküknek igaz örömet a
Kodak fényképezési gépek
beszerzésével nyújthatnak.

A dr. KRÜGNER-féle utazó fényképező gép esin
nos kivitelben **hölgyek és urak részére** a legkedvesebb
utitárs, szép tájak és családtagok megörökítésére.

Az összes fényképezési gépek és kellékek
eredeti gyári árban kaphatók

Fischer és Polgár

ékszerüzletében **Pécs**, takarékpénztári palota.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Vidéki megrendeléseket postafordultával elintézzünk.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1905. június 1-étől.

Barcsra érkezik:

Pécsről	délelőtt 10 óra 58 perc.
"	délután 5 " 8 "
"	este 9 " 14 "
Kanizsáról	délelőtt 7 " 11 "
"	délután 5 " 15 "
"	este 8 " 12 "
Pakráczról	délelőtt 10 " 53 "
"	este 8 " 05 "
Somogy-Szobbról	délben 12 " 30 "
"	este 9 " 46 "

Barcsról indul:

Pécsre	reggel 7 óra 26 perc.
"	délután 1 " 20 "
"	délután 5 " 30 "
Kanizsára	reggel 3 " 30 "
"	délelőtt 8 " 40 "
"	délelőtt 11 " 10 "
"	este 9 " 50 "
Pakráczra	délelőtt 7 " 35 "
"	délután 5 " 30 "
Somogy-Szobbra	reggel 3 " 40 "
"	délután 1 " 30 "

A Szlatina felé közlekedő motorvonat indul
reggel 2 óra 30 perekor
délután 11 " 50 "

érkezik
reggel 8 " 30 "
este 9 " 20 "

Alulírott agyag-kályha és edény készítő a
n. é. közönség szives figyelmébe ajánljuk **Bar-
cs**on, a **Tarnóczai-utcza 18.** sz. alatti
üzletünket, hol minden, a szakmánkba vágó s
általunk készített tárgyak, u. m.: **agyag-kály-
hák** többféle színben, **házdíszitmények**
különböző alakban, valamint **gömb csere-
pek** kétféle minőségben, továbbá **kerti vázák**
és **virágállványok, ráválti díszitmé-
nyek, oszerépedények** s több e féle tár-
gyak állandóan és jutányos áron kaphatók.

Kályha állításokat és javításokat jutányos áron elfogadunk.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

Lovrencsics Ferencz és Petrétei József

4-5. agyag-kályha és edény készítő.

„A POLGÁR”

POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: **Dr. VÁZSONYI VILMOS**, országgyűlési képviselő

Megjelenik mindennap reggel legalább 16 oldalon,

Egyes száma 2 krajczár (4 fillér).

A POLGÁR a legelősebb, igazi radikális, szókimondó, iro-
dalmi színvonalon álló és tartalmas ujság, mely
teljes kimerítő kronikáját adja a napnak.

A POLGÁR politikai cikkeit dr. Vázsonyi Vilmos, ifj. Ab-
rányfi Kornél, Benedek János stb. írják.

A POLGÁR tárczarovatában elsőrangú hazai és külföldi el-
beszélőink novelláit találja az olvasó.

A POLGÁR tartalma élénk és tarka. Hírei és tudósítása
megbízható és kimerítő.

A POLGÁR fölőseggé teszi minden más lap olvasását.

Ily gazdag és élénk tartalma mellett is

A POLGÁR egyes száma 2 krajczár.

Kapható mindenütt, az utcán is és az összes újságelárusító helyeken.

Előfizetési árak:

Egy évre	16 kor.	Negyed évre	4 kor.
Fél évre	8 "	Egy hónapra	1 kor. 40 f.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VI. Eötvös-u. 3.